

UCHWAŁA Nr 275

Rady Wydziału Geodezji, Inżynierii Przestrzennej i Budownictwa
Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie
z dnia 20 marca 2018 roku

w sprawie: odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego nauk technicznych
w dyscyplinie „geodezja i kartografia” dr. inż. Tomaszowi Podciborskiemu

Na podstawie art. 18a ust. 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (t.j. Dz. U. 2017, poz. 1789) Rada Wydziału postanawia, co następuje:

§ 1

Po zapoznaniu się z dokumentacją postępowania habilitacyjnego dr. inż. Tomasza Podciborskiego, protokołem i uchwałą komisji habilitacyjnej powołanej w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr. inż. Tomasza Podciborskiego, w wyniku tajnego głosowania Rada Wydziału Geodezji, Inżynierii Przestrzennej i Budownictwa Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie odmówiła nadania dr. inż. Tomaszowi Podciborskiemu stopnia doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie „geodezja i kartografia”.

Uzasadnienie

Uchwałą nr 214 Rady Wydziału Geodezji, Inżynierii Przestrzennej i Budownictwa Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie (dalej: Rada Wydziału) z dnia 14 listopada 2017 roku Rada Wydziału wyraziła zgodę na przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego dr. inż. Tomasza Podciborskiego wszczętego w dniu 25 października 2017 roku w dziedzinie nauk technicznych w dyscyplinie „geodezja i kartografia”. Uchwałą nr 215 Rady Wydziału z dnia 14 listopada 2017 roku Rada Wydziału wyznaczyła trzech członków do składu komisji habilitacyjnej w osobach dr hab. inż. Katarzyny Kocur-Bera – jako recenzenta, dr hab. inż. Małgorzaty Renigier-Biłozor, prof. UWM – jako sekretarza komisji oraz prof. dr. hab. inż. Ryszard Żróbka, prof. zw. – jako członka komisji.

Decyzją z dnia 7 grudnia 2017 roku Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów (dalej: Centralna Komisja) powołała komisję habilitacyjną w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr. inż. Tomasza Podciborskiego (dalej: komisja habilitacyjna), w skład której weszli:

1. przewodniczący komisji – prof. Ireneusz Winnicki z Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie,

2. sekretarz komisji – dr hab. Małgorzata Renigier-Biłozor z Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie,
3. recenzent – prof. Alina Maciejewska z Politechniki Warszawskiej,
4. recenzent – prof. Zofia Więckowicz z Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu,
5. recenzent – dr hab. Katarzyna Kocur-Bera z Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie,
6. członek komisji – dr hab. Anita Kwartnik-Pruc z Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie,
7. członek komisji – prof. Ryszard Żróbek z Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie.

Na podstawie dokumentacji postępowania habilitacyjnego dr. inż. Tomasza Podciborskiego recenzenci sporządzili recenzje, z których dwie zawierały konkluzje o niespełnieniu przez dr. inż. Tomasza Podciborskiego wymagań stawianych kandydatom ubiegającym się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, o których mowa w art. 16 ust. 1 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (dalej: ustawa), natomiast jedna recenzja zawierała wniosek końcowy o dopuszczenie dr. inż. Tomasza Podciborskiego do dalszego postępowania o nadanie stopnia naukowego doktora, w związku ze spełnieniem wymagań określonych w ustawie.

Na posiedzeniu komisji habilitacyjnej w dniu 1 marca 2018 roku, po zapoznaniu się z dokumentacją postępowania habilitacyjnego dr. inż. Tomasza Podciborskiego, recenzjami wykonanymi przez prof. Alinę Maciejewską, prof. Zofię Więckowicz, dr hab. Katarzynę Kocur-Bera oraz po zapoznaniu się z opiniami członków komisji habilitacyjnej, komisja habilitacyjna stwierdziła, że „osiągnięcie naukowe doktora inż. Tomasza Podciborskiego pt. „Metody oceny struktury przestrzennej i potencjału obszarów wiejskich wspomagające prace urządzeniowo-rolne i rewitalizacyjne” oraz Jego aktywność naukowa ocenione łącznie, nie stanowią znacznego wkładu w rozwój dyscypliny naukowej geodezja i kartografia. Komisja wyraża negatywną opinię w sprawie nadania dr inż. Tomaszowi Stanisławowi Podciborskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk technicznych, w dyscyplinie geodezja i kartografia.”.

Uzasadnienie swojej decyzji komisja habilitacyjna podała w protokole z posiedzenia w dniu 1 marca 2018 roku, zamieszczając fragmenty z recenzji oraz opinii wykonanych przez członków komisji habilitacyjnej w toku postępowania.

Przedstawiając swoją recenzję prof. dr hab. Alina Maciejewska podkreśliła, że: „osiągnięcie naukowe pt. *Metody oceny struktury przestrzennej i potencjału obszarów wiejskich wspomagające prace urządzeniowo-rolne i rewitalizacyjne* stanowi oryginalne i twórcze osiągnięcie Habilitanta i wnosi nowe wartości poznawcze w rozwój dyscypliny geodezja i kartografia (...). Autor podejmuje trudny problem badawczy, jakim jest stworzenie optymalnych warunków do niwelowania różnic występujących na obszarach wiejskich naszego kraju, przy jednoczesnej ochronie tych obszarów jako unikatowego dobra. (...). Wieloletnie i wieloaspektowe badania zrealizowane przez Habilitanta umożliwiły opracowanie metod oceny przestrzeni zurbanizowanej i nieurbanizowanej obszarów wiejskich (...) i mają wymiar aplikacyjny.

Odnosząc się do dorobku niewchodzącego w skład osiągnięcia naukowego, profesor Alina Maciejewska napisała: „Habilitant posiada w swoim dorobku (po uzyskaniu stopnia doktora) 21 prac współautorskich w czasopismach krajowych w języku polskim i 5 prac autorskich w czasopismach nie mających punktów lub bardzo nisko punktowanych. Dr inż. Tomasz Podciborski jest autorem 15-tu wieloautorskich monografii w języku polskim. Jego udział oszacowano w przedziale od 10% do 25%.” Ponadto, profesor Alina Maciejewska wskazuje, że: „w wykazie publikacji z listy A MNiSW znajdujących się w bazie JCR wymienia Habilitant jedną pozycję oczekującą na opublikowanie. Habilitant jest w niej jednym z czterech autorów, a Jego udział jest oceniony na 31% i polegał na wykonaniu analiz statystycznych uzyskanych wyników badań.” Następnie dodała, że: „Wykaz prac naukowych Habilitanta (...) wskazuje, że osiągnięcie naukowe oraz Jego aktywność naukowa po uzyskaniu stopnia doktora nie są w pełni satysfakcjonujące. Brak wyraźnie sformułowanych obszarów badawczych oraz wyników przeprowadzonych w tych obszarach badań, a także konkretnych publikacji przypisanych poszczególnym nurtom badawczym. Sumaryczny JF według WoS prac naukowych Habilitanta wynosi zero, liczba cytowań 1”. (...)

Oceniając działalność dydaktyczną i organizacyjną profesor Alina Maciejewska zwróciła uwagę, na fakt, że dr inż. Tomasz Podciborski „w 2012 otrzymał nagrodę zespołową II stopnia JM. Rektora za osiągnięcia w dziedzinie dydaktycznej oraz czterokrotne wyróżnienie JM. Rektora "Tytuł Belfra". W ramach działalności organizacyjnej Habilitant uczestniczył w sesji posterowej podczas konferencji zagranicznej w 2017 r. na Litwie oraz 11 konferencjach krajowych. Dwukrotnie uczestniczył w komitetach organizacyjnych konferencji organizowanych w Olszynie. Habilitant nie jest członkiem towarzystw naukowych, nie uczestniczył także w organizacjach naukowych. Po doktoracie odbył tylko jeden miesięczny staż zagranicą (...).”

W podsumowaniu profesor Alina Maciejewska zaznaczyła: „Wniosek dr. inż. Tomasza Podciborskiego ubiegającego się o nadanie stopnia dr. hab. w dziedzinie nauk technicznych w dyscyplinie geodezja i kartografia jest przedwczesny. Z przedłożonego do oceny Wniosku wynika, że nie zostały spełnione wymagania stawiane osobom ubiegającym się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, określone w ustawie z 14 marca 2003 r. *o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki* (Dz. U. Nr 65, poz. 595, z późn. zm.).”

Prof. dr hab. inż. Zofia Więckowicz w podsumowaniu oceny osiągnięcia naukowego zaznaczyła: „Rozprawę habilitacyjną jako całość oceniam pozytywnie. Jest ona dobrym przykładem pracy naukowej, która ma charakter praktyczny, a opracowane metody oceny struktury przestrzennej i potencjału obszarów wiejskich są nową interesującą próbą rozwiązania problemu niespójnego rozwoju wsi i mogą być pomocne w procesach zintegrowanego i skoordynowanego planowania przestrzennego i zarządzania obszarów wiejskich w Polsce. Za najważniejsze dokonania w ocenianej rozprawie habilitacyjnej uważam: opracowanie metod oceny struktury przestrzennej i potencjału obszarów wiejskich (...), opracowanie przejrzystych algorytmów procedur oceny badanej przestrzeni (...), opracowanie list parametrów oceny, które uwzględniają uwarunkowania środowiskowe, gospodarcze, społeczne, kulturowe, prawne, techniczne.” Ostatecznie profesor Zofia Więckowicz podkreśliła, że: „z pełnym przekonaniem stwierdzam, że rozprawa habilitacyjna dr inż. Tomasza Podciborskiego wnosi istotny twórczy wkład w rozwój dyscypliny geodezja i kartografia, w szczególności specjalności geodezyjne urządzenia rolne.”

Odnosząc się do pozostałych osiągnięć naukowych Habilitanta recenzentka w podsumowaniu zaznaczyła: „po uzyskaniu stopnia doktora, łączna suma punktów za publikacje wynosi 444, z czego udział własny Habilitant określił na 158,7 pkt, daje to średnio 12,7 pkt rocznie. Habilitant brał udział, jako wykonawca w 3 projektach badawczych finansowanych UWM w Olsztynie. Od 2004 r. Habilitant opublikował 50 prac w recenzowanych czasopiśmie naukowych.” Profesor Zofia Więckowicz wskazała jednak, że: "istotnym mankamentem ocenianego dorobku jest brak publikacji naukowych w czasopiśmie znajdujących się w bazie JCR.”

Ostatecznie profesor Zofia Więckowicz stwierdziła: „dr inż. Tomasz Podciborski posiada znaczący dorobek naukowy w dyscyplinie geodezja i kartografia, a w okresie po uzyskaniu stopnia doktora wykazał się istotną aktywnością naukową.”

Oceniając działalność dydaktyczną i organizacyjną, profesor Zofia Więckowicz w podsumowaniu napisała: „osiągnięcia dr inż. Tomasza Podciborskiego w zakresie działalności dydaktycznej, popularyzatorskiej, organizacyjnej oraz współpracy międzynarodowej, pomimo nie wypełnienia wszystkich wymienionych w recenzji kryteriów (wypełniono 8 z 14) oceniam bardzo wysoko.”

W konkluzji profesor Zofia Więckowicz stwierdziła, że: „zostały spełnione wymagania stawiane do uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego, określone w Ustawie z 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych ... i wobec tego wnioskuję o dopuszczenie dr inż. Tomasza Podciborskiego do dalszego postępowania o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dyscyplinie geodezja i kartografia.””

Dr hab. inż. Katarzyna Kocur-Bera podsumowując ocenę osiągnięcia naukowego stwierdziła: „W mojej opinii główne osiągnięcie stanowi oryginalne osiągnięcie Habilitanta, jakkolwiek cechuje je subiektywizm i lokalny zasięg, zaś zaprezentowane metody nie wykorzystują innowacyjnych technologii. Praca porusza problem bardzo ważny i aktualny, ale sposób jego rozwiązania jest niedopracowany”. Swoje zastrzeżenia uzasadniła następująco: „Podjęty temat nie jest nowy, lecz bardzo aktualny. Prace urzędniowo-rolne oraz rewitalizacyjne są wykonywane permanentnie, a nasilenie ich realizacji znacznie się zwiększyło po akcesji Polski do struktur Unii Europejskiej, dzięki funduszom finansowym wspierających realizację takich zadań. Główne efekty przeprowadzonych badań to: (a) zaproponowanie metody oceny warunków przestrzennych działek użytkowanych rolniczo; (b) zaproponowanie metody delimitacji obszaru zdegradowanego i obszaru rewitalizacji; (c) zaproponowanie metody szczegółowej diagnozy stanu zagospodarowania i potencjału przestrzeni zurbanizowanej. (...) Z badań zaprezentowanych w monografii nie wynikają wszystkie zaprezentowane wnioski, które zestawiono w podsumowaniu autoreferatu. Przede wszystkim metody nie należą do metod obiektywnych lecz cechuje je subiektywizm, zaś zaprezentowane metody oceny punktowej są intuicyjne, ale ta cecha w formie przedstawionej w monografii, zwiększa jej podatność na ocenę subiektywną. Brak w monografii przeprowadzonej oceny źródeł informacji oraz map katastralnej i zasadniczej pod względem zawartości informacji do opracowania mapy oceny warunków przestrzennych działek użytkowanych rolniczo, przez co nie można uznać, iż badania w tej kwestii zostały wykonane. Zaprezentowane metody w mojej opinii są kompleksowe (ogromna liczba czynników branych pod uwagę), ale metoda nie jest innowacyjna (bonitacja punktowa)”.

Odnosząc się do dorobku niewchodzącego w skład osiągnięcia, dr hab. inż. Katarzyna Kocur-Bera napisała: „Po uzyskaniu stopnia doktora Habilitant nadal skupiał się wokół prób opracowania metod oraz oceny tego ładu przestrzennego

dla poszczególnych jednostek (...). Dorobek ten więc można uznać za spójny. W zestawieniu dotychczasowych publikacji podano jeden artykuł w czasopiśmie JCR przekazanym do druku, (...) na moment pisania recenzji artykuł ten nie został wydany. Wskaźniki biometryczne kształtują się następująco: liczba cytowań: wg WoS – 2, wg Google Scholar – 15; Indeks Hirscha: wg Google Scholar – 2.” W konkluzji dr hab. inż. Katarzyna Kocur-Bera stwierdziła: „Podsumowując aspekt dorobku o charakterze naukowym stwierdzam, że dorobek Habilitanta po uzyskaniu tytułu doktora nauk technicznych, nie spełnia kryteriów stawianych przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Z dwunastu kryteriów Habilitant spełnił cztery. Uważam, że wniosek został wysłany przedwcześnie, a uzyskane osiągnięcia są niewystarczające do starania się o uzyskanie stopnia doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie Geodezja i Kartografia.”

Dr hab. inż. Katarzyna Kocur-Bera oceniając dorobek dydaktyczny i organizacyjny, sformułowała opinię: „W aspekcie oceny dydaktycznej oraz popularyzatorskiej większość kryteriów została spełniona na dostatecznym poziomie (...), uwagę zwraca duże zaangażowanie w proces dydaktyczny.” Swoją wnikliwą recenzję podsumowała następująco: „Uwzględniając jego aktywność naukową oraz współpracę międzynarodową stwierdzam, że dr inż. Tomasz Stanisław Podciborski nie spełnia ustawowych wymagań stawianych kandydatom do stopnia doktora habilitowanego wymienionych w ustawie *o stopniach naukowych i o tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki* z dnia 14 marca 2003 roku (Dz.U. 65, poz. 595 z póź. zm.). Przedkładam Komisji wniosek o niedopuszczenie dr inż. Tomasza Stanisława Podciborskiego do dalszych etapów postępowania o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dyscyplinie geodezja i kartografia.”

W opinii dr hab. inż. Anity Kwartnik-Pruc „przedstawione w pracy badania weryfikujące opracowane metody wskazały ich wymiar aplikacyjny oraz potwierdziły przydatność do prac urządzeniowo-rolnych i rewitalizacyjnych. Zaprezentowane z monografii badania potwierdzają zasadność tez postawionych przez Habilitanta. (...) W związku z powyższym stwierdzam, iż przedstawiona do oceny monografia stanowi twórcze osiągnięcie Habilitanta i stanowi znaczny wkład Autora w rozwój dyscypliny geodezja i kartografia. Dr hab. inż. Anita Kwartnik-Pruc podkreśliła także, że: "dorobek naukowy Habilitanta mimo, iż nie jest imponujący jest spójny tematycznie, wielkością odpowiadając przeciętnemu dorobkowi pracownika naukowo-dydaktycznego z kilkunastoletnim stażem zatrudnionemu na wyższej uczelni, realizującego badania w dziedzinie geodezja i kartografia. Podsumowując dr hab. inż. Anita Kwartnik-Pruc stwierdziła, że osiągnięcia naukowe dr inż. Tomasza Podciborskiego w postaci przedstawionej do oceny monografii habilitacyjnej oraz pozostałego dorobku badawczego, jak również działalność w zakresie dydaktyki, organizacji, popularyzacji wiedzy i współpracy międzynarodowej oceniam jako wystarczające do ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego”.

Prof. dr hab. inż. Ryszard Żróbek w podsumowaniu swojej opinii zaznaczył: „Monografia Kandydata jest opracowaniem związanym z czynnikami lokalnymi i posiada braki w sferze metodycznej. Brak między innymi szerszej dyskusji naukowej na tle innych rozwiązań. Pozostały dorobek Kandydata ma lokalny charakter i zawiera mało odniesień do innych badań. Należy wskazać na znikomą „cytowalność” jego prac naukowych. Na tym etapie postępowania nie mogę jednoznacznie poprzeć tego wniosku w toczącym się postępowaniu habilitacyjnym.” Profesor Ryszard Żróbek swoje stanowisko uzasadnił następująco: „Główny cel monografii został, moim zdaniem nadmiernie rozbudowany i nie został w pełni zrealizowany. Pewne określenie zawarte w

pracy dotyczące zastosowania rozwiązań „innovacyjnych, rzetelnych i systemowych ...” mogłoby być inaczej sformułowane i ujęte metodycznie. Brak też szerszego odniesienia do rozwiązań stosowanych w innych krajach (np. szczegółowe opracowania w ramach programu badań FAO). Należy uznać, że jest to opracowanie oparte na badaniach empirycznych, co daje jej typowo eksperymentalny charakter”.

Dr hab. inż. Małgorzata Renigier-Biłozor w swojej opinii zaznaczyła, że: „(..) tematyka podjęta przez Habilitanta jest aktualna, zasadna i bardzo istotna, a zaproponowane rozwiązania zostały w dużej mierze przedstawione w sposób klarowny i interesujący, przy zachowaniu ich implementacyjnego charakteru. Należy jednak zauważyć iż, w pracy Habilitant zaproponował listę 10 mierników, którym przypisał arbitralnie wartości wag wskazujące na ich istotność. Tak zdefiniowane rozwiązanie oparte na metodzie punktowej (bonitacyjnej) miałyby służyć do "oceny i kształtowania przestrzeni wiejskiej". Tym samym metodyka w zaprezentowanej przez Kandydata formie nie wykazuje przesłanek "nowatorskiego charakteru". (...) Na tej podstawie stawiam tezę, iż brak jest przesłanek do jednoznacznego wniosku by uzyskane wyniki i sformułowane na ich podstawie wnioski mogły się przyczynić znacząco do rozwoju dyscypliny geodezji i kartografii. Dr hab. inż. Małgorzata Renigier-Biłozor podkreśliła, że: „Habilitant wykazał się ponadprzeciętną działalnością dydaktyczną.” W podsumowaniu opinii stwierdziła: „przedstawiona dokumentacja i na tej podstawie zweryfikowany dorobek kandydata nie daje wystarczających przesłanek do poparcia wniosku o dopuszczenie dr inż. Tomasza Podciborskiego do dalszych etapów postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie geodezja i kartografia”.

Prof. dr hab. inż. Ireneusz Winnicki stwierdził: „Nie mam wątpliwości, że elementy omówione w monografii są istotne ze społecznego i gospodarczego punktu widzenia. Odpowiednio przeanalizowane prowadzą do wniosków z dużym ładunkiem naukowym. Oryginalność podejścia do tematu badań, skrupulatność, wyniki końcowe oraz propozycje dalszych prac świadczą o rozległej wiedzy dr inż. Tomasza Podciborskiego w tym obszarze oraz umiejętności prowadzenia wnikliwej pracy naukowej. Jednak przytoczona wyżej monografia, bez względu na poziom jej oryginalności i wysokich ocen specjalistów stanowi tylko jeden z elementów prowadzących do awansu naukowego. Pozostałymi elementami są publikacje o szerokim zasięgu, rozpoznawalność w środowisku międzynarodowym, no i wskaźniki bibliometryczne. A tych brakuje. Dlatego po przeanalizowaniu dostępnych materiałów oraz dokumentacji postępowania stwierdzam, że dr inż. Tomasz Podciborski swoim dorobkiem naukowo-badawczym, dydaktycznym oraz organizacyjnym nie zasługuje na kolejny awans naukowy. Wniosek o nadanie Mu stopnia doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie geodezja i kartografia jest moim zdaniem przedwczesny.”

Podczas dyskusji, członkowie komisji habilitacyjnej potwierdzili wnioski zawarte w recenzjach i opiniach, dokonali bilansu oceny całokształtu osiągnięć i zgłoszonych w recenzjach uwag krytycznych. Większość z członków komisji oceniła pozytywnie osiągnięcie naukowe dr inż. Tomasza Podciborskiego pt. „Metody oceny struktury przestrzennej i potencjału obszarów wiejskich wspomagające prace urządzeniowo-rolne i rewitalizacyjne”, jednocześnie zwracając uwagę na niewystarczającą aktywność naukową.

W wyniku jawnego głosowania w sprawie wyrażenia opinii o nadaniu lub odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego dr. inż. Tomaszowi Stanisławowi Podciborskiemu

- za nadaniem stopnia doktora habilitowanego oddano 1 głos;
- za odmową nadania stopnia doktora habilitowanego oddano 5 głosów;
- 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Po zapoznaniu się z dokumentacją postępowania habilitacyjnego dr. inż. Tomasza Podciborskiego, protokołem i uchwałą komisji habilitacyjnej powołanej w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr. inż. Tomasza Podciborskiego, w wyniku tajnego głosowania Rada Wydziału Geodezji, Inżynierii Przestrzennej i Budownictwa Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie podjęła uchwałę o odmowie nadania dr. inż. Tomaszowi Podciborskiemu stopnia doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie „geodezja i kartografia”.

Wyniki głosowania:

Uprawnionych do głosowania: 33. członków Rady Wydziału

Obecnych na posiedzeniu: 29. członków Rady Wydziału

Głosy za odmową nadania stopnia doktora habilitowanego: 23

Głosy przeciw odmowie nadania: 1

Głosy wstrzymujące się: 5.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

*Dziekan
Wydziału Geodezji, Inżynierii Przestrzennej
i Budownictwa*

dr hab. inż. Paweł Wielgosz, prof. UWM